

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.706 van 11 december 2012
in de zaak A. 189.903/XII-5574**

In zake: de STAD DAMME
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Bekaert
kantoor houdend te 8700 Tielt
Hoogstraat 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. het VLAAMSE GEWEST
2. de BEROEPSCOMMISSIE VOOR TUCHTZAKEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij:

Marc TEERLYNCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Van Heuven
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6 bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 oktober 2008, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 23 september 2008 waarbij de beroepscommissie voor tuchtzaken “zegt dat er geen decretale gronden zijn om tot preventieve schorsing met inhouding van salaris van Marc Teerlynck over te gaan voor de periode van 23 mei 2008 tot en met 22 september 2008”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.475 van 24 mei 2012 is het debat heropend.

Auditeur Iris Verheven heeft een aanvullend verslag opgesteld.

Verzoekster, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Paul Bekaert, die verschijnt voor verzoekster, is gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De gemeenteraad van Damme bevestigt op 12 juni 2008 de bij hoogdringendheid aan de tussenkomende partij, stadssecretaris, opgelegde preventieve schorsing voor de periode van 23 mei 2008 tot en met 22 september 2008, met een inhouding van salaris van 10 %.

Op beroep hiertegen van de stadssecretaris, beslist de beroepscommissie voor tuchtzaken (hierna: de beroepscommissie) op 23 september 2008 dat “er geen decretale gronden zijn om tot preventieve schorsing met inhouding van salaris van Marc Teerlynck over te gaan voor de periode van 23 mei 2008 tot en met 22 september 2008”. Eigener beweging overweegt de beroepscommissie dat volgens artikel 131 van het gemeentedecreet maar tot een preventieve schorsing kan worden overgegaan als er een strafrechtelijk of tuchtrechtelijk onderzoek loopt, dat de stad zich voor het opleggen van de preventieve schorsing alleen op een strafrechtelijk onderzoek steunt, en dat het neerleggen van een klacht bij het parket geen strafrechtelijk onderzoek is als bedoeld in het gemeentedecreet “vermits een klacht op zich de strafvordering niet op gang brengt”.

IV. Tussenarrest

4. De Raad van State deed reeds uitspraak over verzoeksters eerste middel, in het tussenarrest nr. 219.475 van 24 mei 2012. In dat middel voerde verzoekster aan dat de lezing van artikel 131 van het gemeentedecreet door de beroepscommissie verkeerd was en dat ook een opsporingsonderzoek een strafrechtelijk onderzoek in de zin van dat artikel vormt.

De Raad van State oordeelde in vermeld arrest dat de term “strafrechtelijk onderzoek” in artikel 131 van het gemeentedecreet dezelfde uitlegging moet krijgen als de term “strafrechtelijke vervolging” in artikel 310 van de nieuwe gemeentewet en dat die laatste term meer vereist dan dat er een opsporingsonderzoek gaande is. Geconcludeerd werd dat de beroepscommissie in de bestreden beslissing terecht heeft gemeend dat er tegen de tussenkomende partij geen strafrechtelijk onderzoek zoals bedoeld in artikel 131 van het gemeentedecreet lopende was, aangezien er alleen een klacht bij het parket was ingediend en er daarmee geen strafrechtelijke vervolging is ingesteld.

V. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoekster leidt een tweede, en laatste, middel af uit de schending van de rechten van verdediging, van de hoorplicht, en van artikel 140 van het gemeentedecreet dat de beroepscommissie ertoe verplicht om alvorens uitspraak te doen de tuchtoverheid de gelegenheid te bieden om te worden gehoord. Zij licht toe dat de beroepscommissie ambtshalve heeft gemeend dat de term “strafrechtelijk onderzoek” in artikel 131 van het gemeentedecreet moet worden begrepen als “gerechtelijk onderzoek” en dat de beroepscommissie op die rechtsgrond het besluit van verzoekster heeft vernietigd zonder dat deze rechtsgrond in de debatten is geweest en zonder dat verzoekster hieromtrent is gehoord of zich ter zake heeft kunnen verdedigen. Volgens verzoekster moest de beroepscommissie de debatten hebben heropend en haar in de mogelijkheid hebben gesteld zich erover te verdedigen.

In de memorie van wederantwoord en de laatste memorie benadrukt verzoekster dat er voor de toezichthoudende overheid nooit enige discussiemogelijkheid is geweest over het kwestieus motief van de beroepscommissie en dat zij zich niet heeft kunnen verweren omtrent de interpretatie van de beroepscommissie die “ambtshalve strafrechtelijk onderzoek heeft gekwalificeerd als gerechtelijk onderzoek”. Het feit dat mogelijk datgene wat iemand te zeggen heeft “niets aan de zaak zal veranderen”, geeft volgens verzoekster het bestuur nog geen vrijgeleide om niet horen, op het gevaar af het beginsel van de hoorplicht tot een puur functioneel begrip te reduceren.

Beoordeling

6. Verzoekster legde haar secretaris op 22 mei 2008 een preventieve schorsing met inhouding van salaris op, met toepassing van artikel 131 van het gemeentedecreet. Dit artikel 131 luidde toentertijd:

“Als tegen een personeelslid een strafrechtelijk of tuchtrechtelijk onderzoek loopt en zijn als aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van de dienst, kan de tuchtoverheid het personeelslid preventief schorsen bij wijze van ordemaatregel, al dan niet met inhouding van salaris.”

De beroepscommissie bedacht ambtshalve en zonder dat verzoekster daarover haar zeg had dat er geen strafrechtelijk onderzoek liep, aangezien er alleen een klacht bij het parket was neergelegd.

Verzoekster heeft die zienswijze vóór de Raad van State uitvoerig bekritiseerd, in haar eerste middel in de voorliggende zaak – evenwel zonder succes.

7. Er is aldus, op tegenspraak van verzoekster en na beoordeling van al haar argumenten ter zake, uitgemaakt dat artikel 131 van het gemeentedecreet in rechte de interpretatie móét krijgen die de beroepscommissie er aan gegeven heeft. Hieruit volgt dat, zelfs indien het thans aan de orde zijnde middel gegrond zou worden bevonden, de bestreden beslissing wordt vernietigd en daardoor in principe de beroepscommissie zich opnieuw over het beroep van de tussenkomende partij zou dienen uit te spreken (dit keer) na eerst verzoekster in de gelegenheid te hebben gesteld haar argumenten in verband met de interpretatie van het artikel 131 van het gemeentedecreet te doen gelden, deze beroepscommissie (nog steeds) geen andere keuze zou hebben dan vast te stellen dat er jegens tussenkomende partij geen strafrechtelijk onderzoek in de zin van artikel 131 lopende was, vermits er alleen een klacht bij het parket was ingediend.

Een vernietiging op grond van het tweede middel kan verzoekster dus geen enkele baat bij brengen.

8. Verzoekster ontkracht dat niet door te beklemtonen dat zij zich hoe dan ook niet voor de beroepscommissie heeft kunnen verweren met betrekking tot de interpretatie van meergenoemd artikel 131 en dat dus haar rechten van verdediging noodzakelijk geschonden zijn.

Deze argumentatie van verzoekster betreft de grond van het middel. Tot een beoordeling van die grond komt het te dezen echter niet. Omdat niet blijkt dat, in de concrete omstandigheden van de zaak, een vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dat specifieke middel verzoekster tot voordeel strekt.

9. Het middel wordt dan ook als onontvankelijk, bij gebrek aan belang, verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 december 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest